

ת"פ 10656/02/14 - מדינת ישראל נגד א כ

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 10656-02-14 מדינת ישראל נ' כ
בפני כבוד השופט שמואל הרבסט

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

א כ

הנאשם

הכרעת דין

כתב האישום מלמדנו כי ביום 9.10.2013 תקף הנאשם את בת זוגו ט ב (להלן: "המתלוננת") וכן גרם לה לחבלות של ממש אשר נבעו מתקיפה זו. הנאשם, כך על פי כתב האישום, דרש מהמתלוננת כי תמציא לידיו סכום כסף. המתלוננת סירבה ואמרה כי בכל יום היא נותנת לנאשם 200 שקלים, וכעת היא אינה מתכוונת לעשות כן.

בתגובה, שפך הנאשם כוס קפה על פני המתלוננת, סטר לה פעמיים ופגע תוך כדי כך באוזנה, וכן היכה אותה באגרוף בצד ראשה ונגח במצחה.

כתוצאה מכך, נגרמו למתלוננת חתך מדמם מעל עינה וכן נפיחות ברקתה.

בשל כל אלו, הואשם הנאשם בעבירה של תקיפת בת זוג, הגורמת חבלה של ממש, וזאת על פי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

הנאשם בתשובתו לאישום כופר במיוחס לו.

לדבריו, המתלוננת אשר הינה ילידת הפיליפינים, העלילה עליו עלילה, מאחר ורצתה להצדיק את עזיבתו ומעברה לחיות עם בן זוג אחר באופן שיאפשר לה להמשיך ולשבת ישיבת קבע במדינת ישראל, וזאת מתוקף היותה בת זוג של אזרח המדינה.

ראיות המאשימה

ת/1 - הודעת המתלוננת מיום 09.10.13 שעה 13:14. בהודעה זו, מספרת המתלוננת על הוויכוח אשר התגלע בינה לבין הנאשם ואשר עניינו היה תשלום הוצאות הבית המשותפות ואז **"שפך את הנס קפה בפנים, הנה מרביץ לי פה ושם... אומרת לי אני בן זונה אני מפגרת... פתאום הוא בא אליי מרביץ לי... תפס אותי בפינה של הדלת, שמה הרביץ לי, אחרי מכות עשתה לי ככה, הפרצוף שלו עשה לי ככה... ואחר כך הלך למיטה הלך לישון ובא לנגב לי את הדם ואני אמרתי לו אל תיגע בי..."** (שורות 1-17).

עוד יש לציין, כי עיניה של המתלוננת דמעו בעת מסירה הודעתה, וכן חבלות שונות נראו על פניה. כמו כן, במהלך הודעתה היא הדגימה תנועות של נגיחה של **"מצח במצח"** (שורות 3 ו-14).

ת/2-8 - מזכרים אשר נכתבו בידי החוקר מיכאל חזני והעוסקים בשיחה שניהל עם שוטר הסיור אשר הגיע לזירה, וכן פעולות חקירה נוספות שעניינן איתורו של הנאשם ואיתור עדים נוספים לאירועים המתוארים בכתב האישום.

ת/9 - תמונות המתארות חבלה במצחה של המתלוננת עם נטייה קלה לעבר עינה השמאלית.

ת/10 - מזכר מיום 09.10.13 אשר נכתב בידי החוקר תומר סונה. במזכר זה מתאר החוקר סונה כי שוחח עם אמו של הנאשם אשר סיפרה לה כי **"הוא ובת זוגתו הסתכסכו בקשר לכסף, הוא דחף אותה והיא קיבלה מכה בראש... אמרה שזה כל מה שהוא סיפר לה"**.

ת/11 - הודעת הנאשם מיום 09.10.13 שעה 17:18.

הנאשם מפרט בהודעה זו כי חבלותיה של המתלוננת נגרמו מהעובדה שהיא **"רצה לדלת וקיבלה מכה מהדלת, לא ממני בחיים לא הרמתי עליה יד אני לא טיפוס אלים... והיא בורחת ורצה לדלת עם הנס קפה שלה וקיבלה מכה מהדלת. אמרתי לה בואי אני אטפל בה לחטא לה את המקום ואני ראיתי את זה בתור שריטה והיא ישבה בסלון ונרגעה"** (שורה 6-7, 33-37).

ת/12 - הודעתו של מאיר לוי, מיום 10.10.13 בשעה 10:40. עד זה מתאר כי הוא חברו של הנאשם, והנאשם הגיע אליו כאשר הוא היה לחוץ לפני חקירתו במשטרה, אך הוא יעץ לו להתמודד עם הבעיה ולא לברוח ממנה (שורות 2-3 ו-25-26).

ת/13 - תעודה רפואית מ"טרם" מיום 09.10.13 אשר לפיה בוצעה הדבקה וחיטוי בפצע במצחה של המתלוננת.

ת/14 - דוח פעולה של הסייר רס"ר דוד קינן מיום 09.10.13, לפיו המתלוננת מסרה לו כי הנאשם הכה אותה באגרופים, נגח בראשה ושפך עליה נס קפה חם.

ת/15 - הודעתה של ווני בקון מיום 09.10.13, שעה 12:49. גב' בקון הינה חברתה של המתלוננת, והיא מספרת בהודעתה כי המתלוננת התקשרה אליה וסיפרה לה כי היא מדממת כתוצאה מפגיעה. גב' בקון יעצה למתלוננת להגיע לקבלת טיפול רפואי בטרם, אך היא מציינת כי המתלוננת סיפרה לה ש"הם רבים והוא לשפוך לה נס קפה, ולתת לה מכה בראש ואת הראש שלה שם בקיר ועם הראש שלו נתן מכה בראש שלה, ולכן הפצע היה גדול" (שורות 18-19).

עדי המאשימה

המתלוננת, גברת ט ב, מפרטת בעדותה לפני כי באותו בוקר המתואר בכתב האישום, קם הנאשם ממיטתו וביקש כי היא תשאיר לו מאה או מאתיים שקלים. המתלוננת הסכימה לבקשתו, והניחה לו מאה שקלים על השולחן בחדר השינה שלהם. לדבריה, הנאשם הביע מורת רוח מהעובדה כי הושארו רק מאה שקלים ולא מאתיים, ובתגובה "הוא בא אליי וזרק לי את הקפה בפרצוף... הוא התחיל להרביץ לי ליד הדלת, הדלת נעולה, והעגיל נפל על הרצפה. אחרי זה הוא נגח בראשי, עשה לי ככה בראש... נגח בי בראש ונפתח לי המצח וירד לי דם" (עמוד 7 שורה 14 ועד עמוד 8 שורה 5).

משנסתיימה המסכת האלימה שתוארה לעיל, הביא הנאשם מגבת ורצה לנגב באמצעותה את פניה של המתלוננת, אך היא סירבה לכך. המתלוננת מכחישה כי הכירה את בן זוגה הנוכחי בטרם האירוע המתואר בכתב האישום, וכן טוענת כי לא העלילה דבר על הנאשם ומוסיפה כי לעולם לא נקט כלפיה באלימות בעבר (עמוד 11 שורות 10-28).

ראיות ההגנה

נ/1 - הודעת אמו של הנאשם, גב' מ מ מיום 10.10.13 בשעה 13:02. לדברי האם, הנאשם התקשר אליה וסיפר לה כי המתלוננת "נפצעה בראש", והיא סברה כי "אולי נפלה אולי דחף אותה, לא ידעתי מה קורה... אמר לי שראה דם במצח שלה" (שורות 20-24).

בהמשך הודעתה, היא מציינת כי המתלוננת סיפרה לה כי הנאשם דחף אותה ופצע אותה במצח, והיא אומרת כי כך אמרה למשטרה, אך היא אינה יודעת באמת מה היה במקום (שורות 56-77).

עדות הנאשם

הנאשם מתאר בעדותו לפני כי ביקש מהמתלוננת לשלם את חלקה בשכר הדירה, ואז "היא יצאה מהחדר, הכינה נס קפה, חזרה לחדר לקחה את הנס קפה ואת המאה שקלים ורצה לדלת, שמעתי בום. קמתי וראיתי אותה עם דם..." (עמוד 14 שורות 4-8).

לשיטתו, הוא מציין כי "אני מרגיש שנעשה לי עוול. אני חושב שהיא שיקרה בגלל שהיה לה חבר והיא רצתה ללכת איתו ועשתה מה שעשתה כדי שתהיה לה סיבה להגיד למשרד הפנים שהייתי אותה... אני חתום עליה במשרד הפנים כבת הזוג שלי... תוך שלושה שבועות התקשרו אליי ממשרד הפנים ואמרו לי שיש לה בן זוג חדש" (עמוד 14 שורות 12-16). לדבריו, אין להסתמך על הדברים שאמרה אמו לחוקר המשטרה בדבר דחיפה שהוא דחף את המתלוננת בשל העובדה כי "החוקר ניסה להכניס מילים לאמא שלי בפה" (עמוד 16 שורה 11).

דין והכרעה

המתלוננת נחבלה במצחה, ועל כך אין חולק.

מסקנה זו עולה מתמונותיה שהוגשו לעיוני (ת/9) וכן מהתעודה הרפואית (ת/10), אשר מלמדת כי במצחה של המתלוננת נתגלתה חבורה אשר נחבשה והודבקה.

עניין זה מקבל אף חיזוק מהערות חוקר אשר נרשמו בעת חקירתה של המתלוננת, ואשר מהן ניתן ללמוד על "נפוחות ברקת ימין..." (ת/1, שורה 3).

מחלוקתם של הצדדים עוסקת במקורה של פגיעה זו.

המתלוננת עצמה מתארת כי פגיעה זו נגרמה על ידי הנאשם, וזאת כתגובה לוויכוח שהיה ביניהם. ישנם מספר חיזוקים לגרסתה זו, כפי שעולה מחומר הראיות שנשמע לפניי והוגש לעיוני במסגרת תיק המוצגים המוסכם.

האחד, מזכרו של הסייר דוד קינן, אשר מלמד כי זמן קצר לאחר האירוע סיפרה לו המתלוננת על מעשיו של הנאשם.

השני, דבריה של גב' ווני בקון, חברתה של המתלוננת, אשר שוחחה עמה סמוך לאירוע המתואר בכתב האישום ושמעה ממנה תיאור מפורט על המכות אשר הכה בה הנאשם.

בשני המקרים, מדובר באמרות קורבן אלימות, אשר נאמרה בסמיכות זמנים הדוקה למועד התקיפה הנטענת, ומשכך, יש ליתן לאמירות זו משקל ראייתי משמעותי.

החיזוק השלישי מקורו במזכר אשר כתב החוקר תומר סונה, בעקבות שיחה שניהל עם אמו של הנאשם. משיחה זו עולה, כי הנאשם מסר לאמו שהוא ובת זוגתו הסתכסכו "בקשר לכסף, הוא דחף אותה והיא קיבלה מכה בראש" (ת/10). מדובר באמו של הנאשם, אשר מטבע הדברים, מעוניינת לגונן עליו, אך היא עצמה, מפיה ממש, מוסרת גרסה שמקורה בפיו של הנאשם עצמו, ואשר יש בה כדי להפלילו.

מעל כל אלו, ניצבת אמרתה של המתלוננת עצמה, אשר ניכר היה בדבריה כי היא אינה מבקשת להפליל את הנאשם הפללת יתר, וזאת בשל העובדה כי ציינה מפורשות שהוא מעולם לא נהג בה באלימות (עמוד 8 שורות 14-15), אלא רק נהג לקלל אותה מעת לעת.

מתלוננת זו, עשתה בעדותה רושם אמין ומהימן וניכר היה כי מספרת דברים כהווייתם, ואת זאת ניתן אף ללמוד מהעובדה כי היא ציינה ביוזמתה את רצונו של הנאשם לטפל בה לאחר הפגיעות שפגע בה, לכאורה, וכפי שתואר לעיל.

מאידך, ניצבת גרסתו של הנאשם לפיה מדובר בעלילה, אשר רקמה המתלוננת נגדו. מארג הראיות בתיק מלמד, כי אם נקבל גרסה זו, הרי שהמתלוננת, חברתה גב' בקון, החוקר סונה ואפילו אמו של הנאשם נטלו כולם חלק בה, תוך שהם מסייעים למתלוננת לחבול בעצמה, לחבוט את ראשה בקיר ולהמציא גרסה שקרית אשר תואמה גם עם אמו של הנאשם, אשר אף היא בדתה גרסה לפיה בנה, הנאשם עצמו, מסר לה כי הוא דחף את המתלוננת.

גרסה זו של הנאשם אינה מעוררת אמון או אמינות, ואף אם נאמר כי היא אפשרית, הרי שלא אוכל להגדירה כגרסה סבירה אשר יש בה כדי לעורר ספק סביר באשמתו של הנאשם.

סיכומם של דברים, המתלוננת נפגעה בפניה, ועל פי הודעתה הברורה והבהירה בצירוף לאמרותיה שנאמרו סמוך למעשה האלימות, כמו גם החיזוקים השונים שצוינו לעיל, מלמדים באופן ברור ומעבר לכל ספק סביר כי הנאשם ביצע את המיוחס לו בכתב האישום.

מטעמים אלו, גרסתו של הנאשם עצמו אינה יכולה להתקבל באופן שתחשב כספק סביר, ומשכך, אני מרשיע את הנאשם במיוחס לו בכתב האישום.

ניתנה היום, כ"ח סיוון תשע"ו, 04 יולי 2016, במעמד הצדדים